

“मीठे बच्चे – सदा आफूलाई राजऋषि सम्झेर चल्थौ भने तिम्रा सबै दिन सुख सँग बित्नेछन्, मायाको दबाबबाट बचिरहने छौ।”

प्रश्नः— कुनचाहिँ चान्स तिमीलाई अहिले छ फेरि मिल्दैन?

उत्तरः— अहिले थोरै समय छ जसमा पुरुषार्थ गरेर पढाइबाट उच्च पद पाउन सक्छौ फेरि यस्तो अवसर मिल्दैन। यो जीवन बडो दुर्लभ छ त्यसैले कहिल्यै यो ख्याल आउनु हुँदैन— चाँडै मर्छौ भने छुट्छौ। यस्तो ख्याल उसलाई आउँछ जसलाई मायाले हैरान गर्छ या कर्मभोग छ। तिमी त बाबाको यादबाट मायाजित बन्नु छ।

गीतः— धीरज धर मनुआ...

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले गीत सुन्यौ। कसले भन्यो र कसले सुन्यो? बेहदको बाबाले भन्नुभयो र सबै सेवा केन्द्रहरूका बच्चाहरूले सुने। हेर बाबाको बुद्धियोग सबै बच्चाहरू तर्फ जान्छ। सबै सेवा केन्द्रहरूका जो पनि ब्राह्मण कुल भूषण वा स्वदर्शन चक्रधारी अथवा राजऋषि बच्चाहरू छन् ती बच्चाहरूलाई यो पनि स्मृतिमा रहनुपर्छ— हामी राजऋषि हौं। राजाईको लागि पुरुषार्थ गरिरहेका छौं। जुन राज्यमा सदैव सुखको दिन व्यतीत हुन्छ। कलियुगमा त सुखको दिन बित्दै बित्दैन। तिमी जो राजऋषि छौ तिम्रो पनि सुखको दिन यहाँ बित्नु पर्छ, यदि बच्चाहरूले आफूलाई राजऋषि सम्झन्छन् र निश्चय अटल, अडोल कायम छ भने। नत्र घरी-घरी भूलनाले मायाको दबाब धेरै आउँछन्। बच्चाहरूले जान्दछन्— हामीले बाबा सँग राजयोग सिकेर सदा सुखको वर्सा लिइरहेका छौं अथवा नरबाट नारायण बनिरहेका छौं। त्यो त केवल परमपिता परमात्मा बाहेक कसैले बनाउन सक्दैन। परमपिता परमात्मा जब भनिन्छ भने कुनै साकार वा आकारको तर्फ बुद्धि जाँदैन, निराकार बाबालाई नै याद गर्दछन्। बाबाले धैर्यता दिनुहुन्छ— बच्चे बाँकी थोरै दिन छ। यो कलियुग नर्क बदलिएर स्वर्ग हुन्छ। हेविनको स्थापना हेलको विनाश त गाइएको छ। भगवान् स्वयं बसेर राजयोग सिकाउनु हुन्छ। कुनै पनि मनुष्य चाहे हेलको, चाहे हेविनको होस्, राजयोग सिकाउन सक्दैन। बच्चाहरूलाई थाहा छ हामी ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मण कुलभूषण नै स्वदर्शन चक्रधारी हौं। हामी आत्माहरूलाई सृष्टि चक्रको ज्ञान छ। देवताहरूले यो जान्दैनन्। स्वदर्शन चक्र कृष्णलाई वा विष्णुलाई किन दिइएको हो? किनकि तिमी ब्राह्मण अहिले सम्पूर्ण बनेका छैनौ। तल माथि भइरहन्छौ। यो स्वदर्शन चक्र निशानी हो फाइनलको। आज तिमीले स्वदर्शन चक्र घुमाउँछौ, भोलि मायाबाट हार खाएर गिछौ त तिमीलाई अलंकार कसरी दिन सकिन्छ? स्वदर्शन चक्र त स्थाई चाहिन्छ त्यसैले विष्णुलाई देखाउँछन्। यी धेरै गुह्य कुराहरू हुन्। जहाँ पनि विष्णुको मन्दिर छ वा कुनै पनि स्वदर्शन चक्रधारीको मन्दिर छ त्यहाँ गएर तिमीले सम्झाउन सक्छौ। कृष्णलाई पनि स्वदर्शन चक्र दिन्छन्। राधा-कृष्ण युगलको चित्रमा स्वदर्शन चक्र दिँदैनन्। वास्तवमा कृष्ण स्वदर्शन चक्रधारी हुँदै होइनन्। स्वदर्शन चक्रधारी त ब्राह्मण कुल भूषण हुन्। जसलाई परमपिता परमात्माले स्वदर्शन चक्रधारी अथवा त्रिकालदर्शी बनाउनुहुन्छ। उनै जब देवता बन्छन् त उनीहरूलाई त्रिनेत्री, त्रिकालदर्शी, त्रिलोकीनाथ भन्न सकिँदैन किनकि अहिले त हामी स्वर्गको सिँढी माथि चढ्छौं। सत्ययुग देखि भने सिँढी तल झर्ने हुन्छ। वहाँ यो ज्ञान हुँदैन। वहाँ यो कुरा थाहा भए तिमीले राजाई गर्न सक्दैनौ, यही चिन्ता लाग्छ। अब बाबा बच्चाहरूलाई धैर्य दिनुहुन्छ— न घबराऊ। माया माथि जित पाउनु छ। मायाको तूफान अवश्य आउँछन्, विघ्न

पछन्। यसको दवाई हो योगमा रहनु। मायाले योग पनि तोड्छ। तर पुरुषार्थ गरेर योगमा रहनु छ। जो योगमा रहन्छ त उसको आयु पनि बढ्छ। जति आयु बढी हुन्छ त्यति अन्त्य सम्म बाबा सँग योग लगाएर वर्सा लिन्छौ। योगबाट स्वास्थ्यलाई पनि ठीक गर्नु छ त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ योगी बन। मलाई निरन्तर याद गर। जति पुरुषार्थ गर्छौ त्यति स्वर्गमा प्रारब्ध पाउँछौ। बाबा भन्नुहुन्छ प्यारा बच्चाहरू योगमा रह्यौ भने तिप्रो विकर्म विनाश हुन्छ। बाँकी थोरै समय छ। तिमीले यस्तो भन्दैनौ— विनाश चाँडै भए त हामी स्वर्गमा जान्थ्यौ किनकि यो जीवन बडो दुर्लभ छ। यस्तो होइन— अहिले शरीर छोडेर फेरि नयाँ शरीर लिएर पढाइ पढ्न सक्छौ। बाल अवस्था नै हुन्छन् त विनाश आरम्भ हुन्छ। बालिग पनि बन्न सक्दैनन् किनकि यसमा साना-ठूला सबैको विनाश हुनेवाला छ। चाँडै मरौ, यो उसैले भन्छ जसलाई मायाले धेरै सताउँछ या कुनै कर्मभोग छ त्यसबाट छुट्न चाहन्छन्। तर यस्तो अवसर फेरि मिल्दैन त्यसैले पुरुषार्थमा जुट। बाँकी त जब समय आउँछ न चाहेर पनि सबैलाई जानु पर्छ किनकि बाबा सबैलाई रूहानी यात्रामा लैजानुहुन्छ। यस्तो होइन केवल १०-२० लाखलाई लैजानुहुन्छ। जसरी कुम्भको मेलामा १०-१५ लाख जान्छन्। यो त आत्मा परमात्माको मेला हो। बाबा स्वयं पण्डा बनेर लिन आउनु भएको छ। उहाँको पछाडि त अनगन्ति आत्माहरू जानेछन्। तर यस्तो पनि होइन सबै छिटै जान्छन्। प्रलय भए त यो भारतखण्ड नै रहँदैन तर यो भारत अविनाशी खण्ड हो। यहाँ धेरै रहन्छन्। फेरि सत्ययुगमा एउटै नै सूर्यवंशी राजधानी स्थापना हुन्छ। कलियुग विनाश भएर सत्ययुग स्थापना हुने बीचको थोरै यो समय मिल्छ। यसमा थोरै रहन्छन् जो नयाँ तरिकाले आफ्नो राजधानी बनाउँछन्। बाँकी पुरुषार्थलाई यही थोरै समय छ। यसलाई कल्याणकारी युग भनिन्छ। अरू संगमलाई कल्याणकारी भनिँदैन किनकि तल उत्रिँदै जान्छन्। अब सम्पूर्ण सुखबाट सम्पूर्ण दुःखमा आएका छौ। यो ज्ञान अरू कसैको बुद्धिमा छैन। पहिला मैले पनि केही जान्दैनथेँ, अन्धश्रद्धाबाट सबैको पूजा गर्दथेँ। अहिले त हर प्रकारको श्रीमत मिल्छ। धन्धा पनि उसैले गर्छ जो कुनै बिरला व्यापारीले गर्छ। जस्तै कला सिक्दा हुन्छ। यो हो मनुष्यलाई देवता बनाउने कला (हुनर)। यसमा ध्यान दिनु छ।

बाबा दिनहुँ अमृतवेला आएर पढाउनु हुन्छ त्यसैले त्यस बखत बाबाको सामुन्ने सबै सेवा केन्द्रका बच्चा हुन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ मैले तिमी सबै बच्चाहरूलाई याद गर्दछु यसमा मायाले मलाई कुनै विघ्न पाँदैन। तिमी बच्चाहरूले मलाई घरी-घरी भूल्लौ, मायाले तिमीलाई विघ्न पार्छ। कसै-कसैले लेख्छन् बाबा हामी बच्चाहरूलाई न भूल्लु। तर मैले त कहिल्यै भुल्दिन। मैले त सबैलाई वापस लैजानु छ। मैले दिनहुँ याद प्यार दिन्छु। बच्चाहरूलाई खजाना पठाइ दिन्छु। सबैलाई चुनौती दिइ रहन्छु— बाबाको श्रीमतमा बेहदको वर्सा लिने पुरुषार्थ गर। यसमा गफलत वा बहाना न गर। भन्दछन् कर्मबन्धन छ। यो त तिप्रो हो, बाबाले के गर्ने। बाबा भन्नुहुन्छ योगमा रह्यौ भने कर्मबन्धन काटिँदै जान्छन्। तिमीबाट विकर्म हुँदैनन्। आधाकल्प तिमी विकर्मबाट छुट्नेछौ। फेरि उच्च पद पाउनको लागि सेवा पनि गर्नु छ। मम्मा बाबाले कस्तो राम्रो तरिकाले सम्झाउँछन्। कुनै-कुनै बच्चाले पनि राम्रो सेवा गर्दछन्। तिमी सँग कसैले सोध्यो तिप्रो लक्ष्य के हो त यो कार्ड हातमा देऊ। त्यसबाट सबै सम्झने छन्— यी कुन धन्धामा लागेका छन्। यी त ठूला व्यापारी हुन्। हरेकको नाडी देख्नु छ। सबै भन्दा राम्रो हो चक्रमा सम्झाउनु। जस्तोसुकै मानिस होस्, चक्रलाई देखेर सम्झने छ— बरोबर यो कलियुग हो अब सत्ययुग आउनेवाला छ। क्रिश्चियनलाई पनि सम्झाउन सक्छौ यो हेल हो। अब हेविन स्थापना हुनेवाला छ। त्यो त अवश्य हेविन्ली गड फादरले नै गर्नुहुन्छ। तर मनुष्यहरूको बुद्धि यस्तो

भएको छ जो आफूलाई नर्कवासी पनि सम्झिंदैनन्। भन्दछन् फलाना स्वर्गवासी भयो त सम्झनु पर्छ अवश्य हामी नर्कमा छौं। अहिले कलियुग छ, पुनर्जन्म पनि अवश्य कलियुगमा नै लिन्छन्। स्वर्ग छ कहाँ? बाबाले त भन्नुहुन्छ श्मशान (घाट)मा गएर सम्झाऊ। तर बच्चाहरू झट्टै थाक्छन्। सम्झाउनु पर्छ अहिले त कलियुग हो। यदि स्वर्गमा पुनर्जन्म लिन चाहन्छौ भने आएर सम्झ। हामीले पनि पुरुषार्थ गरिरहेका छौं, जो फेरि नर्क रहँदैन। स्वर्गमा जानु छ? वहाँ विष (विकार) मिल्दैन। त्यसलाई यहाँ नै छोड्नु पर्छ। कसरी? यो बाबाले युक्तिहरू बताउनुहुन्छ।

नेपालमा विजय अष्टमीको दिनमा सबैले बलि चढाउँछन्। तिमीले पनि सबैलाई सम्झाउनु छ, घर-घरमा शिवको र लक्ष्मी-नारायणको चित्र अवश्य राख्नु छ। नोकरहरू मिस्त्रीहरूलाई पनि सम्झाउनु छ— मृत्यु सामुने खडा छ। बाबालाई याद गर्नु भन्ने वर्षा मिल्नेछ। बाबा सबैको मनोकामना स्वर्गको लागि पूरा गर्नुहुन्छ। योग लगाउनाले बाबाले साक्षात्कार पनि गराउन सक्नुहुन्छ। बाबा हुनुहुन्छ नै कल्याणकारी त बच्चाहरू पनि यस्तै कल्याणकारी बन्नु छ। गरिबले नै आफ्नो कल्याण गर्छ। धनवानले मुश्किलले गर्दछन्। संन्यासी पनि जो नामीग्रामी छन् ती अन्त्यमा आउँछन्। अहिले धेरैजसो गरिब साधारणले नै ज्ञान लिन्छन्। बाबा पनि साधारण तनमा आउनुहुन्छ, गरिबमा होइन। यदि यिनी पनि गरिब भएको भए केही गर्न सक्दैनथे। गरिबले यतिकालाई सम्भाल्न कसरी गर्थे! युक्ति हेर कस्तो राखिएको छ। साधारण नै होस् जो बलि पनि चढोस् र यति सबैको पालना पनि भइराखोस्। यिनको साथ-साथ अरू पनि धेरैले बलि चढेर वारिस बने। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरू प्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बाबाले जो मनुष्यलाई देवता बनाउने कला सिकाउनु भएको छ, त्यसमा नै लाग्नु छ।
- २) श्रीमतमा चलनमा बहाना गर्नु हुँदैन। कर्मबन्धनहरूबाट छुट्नको लागि यादमा रहनु छ।

वरदानः— तपस्या र सेवाद्वारा भविष्य राज्य-भाग्यको सिंहासन लिने सिंहासनधारी भव

जो बच्चा यहाँ सेवाको सीटमा नजिक छ ऊ भविष्यमा राज्य सिंहासनको पनि नजिक हुन्छ। जति यहाँ सेवाको सहयोगी त्यति वहाँ राज्यको सदा साथी। यहाँ तपस्या र सेवाको आसन र वहाँ राज्य भाग्यको सिंहासन। जसरी यहाँ हर कर्ममा बापदादाको यादमा साथी छौ त्यस्तै वहाँ हर कर्ममा बचपन देखि लिएर राज्य गर्नेको हर कर्ममा साथी हुन्छौ। जो सदा समीप, सदा साथी, सदा सहयोगी, सदा तपस्या र सेवाको आसनमा रहन्छ उही भविष्यमा सिंहासनधारी बन्छ।

स्लोगनः— रूहे गुलाफ ऊ हो जसले आफ्नो रूहानी वृत्तिबाट वायुमण्डलमा रूहानियतको सुगन्ध फैलाइरहन्छ।

मातेश्वरीजीको अनमोल महावाक्य २७-१-५७

१) अनादि रचिएको भगवान् आउने प्रोग्राम

यो जुन मनुष्यले गीत गाउँछन्, हे गीताको भगवान् आफ्नो वचन पूरा गर्न आउनुहोस्। अहिले उहाँ स्वयं गीताको भगवान् आफ्नो कल्प पहिलाको वचन पालना गर्नको लागि आउनु भएको छ र भन्नुहुन्छ— हे बच्चे, जब भारतवर्षमा अति धर्म ग्लानि हुन्छ तब म यसै समय आफ्नो वचन पूरा गर्नको लागि अवश्य आउँछु। अहिले म आउनुको यो मतलब होइन— म कुनै युगे-युगे आउँछु। सबै युगहरूमा त कुनै धर्म ग्लानि हुँदैन, धर्म ग्लानि हुन्छ नै कलियुगमा, त्यसैले परमात्मा कलियुगको समय आउनुहुन्छ। र कलियुग फेरि कल्प-कल्प आउँछ त्यसैले मानौं म कल्प— कल्प आउँछु। कल्पमा फेरि चार युग छन्। यसलाई नै कल्प भनिन्छ। आधाकल्प सत्ययुग त्रेतामा सतोगुण सतोप्रधान हुन्छ। वहाँ परमात्मा आउने कुनै आवश्यकता छैन। र फेरि तेस्रो द्वापर युगबाट भने फेरि अरू धर्मकाहरूको शुरूआत हुन्छ। त्यस समय पनि अति धर्म ग्लानि हुँदैन। यसबाट सिद्ध हुन्छ— परमात्मा तीनै युगमा त आउनु नै हुँदैन। बाँकी रह्यो कलियुग, त्यसको अन्त्यमा अति धर्म ग्लानि हुन्छ। त्यसै समय परमात्मा आएर अधर्मको विनाश गरेर सत्य धर्मको स्थापना गर्नु हुन्छ। यदि द्वापरमा आएको भए त फेरि द्वापर पछि भने सत्ययुग हुनु पर्थ्यो फेरि कलियुग किन? यस्तो त भनिँदैन परमात्माले घोर कलियुगको स्थापना गर्नुभयो। यी कुरा त हुन सक्दैनन् त्यसैले परमात्माले भन्नुहुन्छ म एक हुँ र एकै पटक आएर अधर्मको विनाश पछि कलियुगको विनाश गरेर सत्ययुगको स्थापना गर्दछु त म आउने समय संगमयुग हो।

२) भाग्य बनाउने परमात्मा भाग्य बिगार्ने स्वयं मनुष्य हुन्

अब यो त हामीले जान्दछौं— मनुष्य आत्माको भाग्य बनाउनेवाला को हो? र भाग्य बिगार्नेवाला को हो? हामीले यस्तो भन्दैनौं— भाग्य बनाउनेवाला, बिगार्नेवाला उहाँ नै परमात्मा हुनुहुन्छ। बाँकी यो अवश्य हो— भाग्यलाई बनाउनेवाला परमात्मा हुनुहुन्छ र भाग्यलाई बिगार्नेवाला स्वयं मनुष्य हुन्। अब यो भाग्य बन्छ कसरी? र फेरि गिर्छ कसरी? यसमा सम्झाइन्छ। मनुष्यले जब आफूलाई जान्दछन् र पवित्र बन्छन् त फेरि उसले बिग्रेको तकदिरलाई बनाउँछ। अब जब हामीले बिग्रेको तकदिर भन्दछौं भने यसबाट साबित हुन्छ कुनै समय हाम्रो तकदिर बनेको थियो, जुन फेरि बिग्रेको छ। अहिले उही बिग्रेको तकदिरलाई परमात्मा स्वयं आएर बनाउनुहुन्छ। अब कसैले भनोस् परमात्मा स्वयं त निराकार हुनुहुन्छ त्यो तकदिरलाई कसरी बनाउनुहुन्छ? यसमा सम्झाइन्छ, निराकार परमात्मा कसरी आफ्नो साकार ब्रह्मा तनद्वारा, अविनाशी ज्ञानद्वारा हाम्रो बिग्रेको तकदिरलाई बनाउनुहुन्छ। अब यो ज्ञान दिनु परमात्माको काम हो। बाँकी मनुष्य आत्माहरूले एक अर्काको तकदिरलाई जगाउन सक्दैनन्। तकदिरलाई जगाउनेवाला एकै परमात्मा हुनुहुन्छ तब त उहाँको यादगार मन्दिर कायम छ। अच्छा। ओम् शान्ति।